

פרשת תזריע

טמונה בפרשה

עלון שבועי לעידוד העיון והבקיאות בפרשת השבוע

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה בסדר מעורב, עליכם לסדרם מחדש לפי סדר ההתרחשויות בפרשה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהפרשה.

ב. טומאת נגעים שנמצאו

בקרחות ובגבחת

ג. תורת היולדת וקרבתיה

ה. טומאת נגעי בגדים

ה. טומאת נגע בשר

ל. טומאת נגעי ראש וזקן

ג. דיני המצורע

ר. טומאת נגע שחין

ת. טומאת נגע מכוות אש

" _ _ _ _ _ "

שאלה לשולחן השבת

"כי יהיה בעור בשרו"

מפסוק זה נלמד דין, שמי שהיה לו נגע קודם למתן תורה, אין זה נגע הטמא משום שדיברה התורה בלשון עתיד: "כי יהיה". (משניות נגעים פ"ז מ"א)

ויש לבאר מדוע אם כן נצרכה התורה למעט את מי שהיה מצורע לפני מתן התורה, שאינו טמא והרי ידוע שכל מי שהיה חולה ובעל מום נתרפא במתן התורה (מדרש רבה פרשת נשא אות ז), ולמרות שכתוב שלאחר מכן חזרו למומן בחטא העגל, לכאורה הרי זה כבר נגע חדש המטמא.

מטרת השאלה

הינה לעורר דיון סביב שולחן השבת. ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת (בצרוף מקורות, אם ישנם) ובל"נ אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

פנינים

"ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא... זאת תורת היולדת לזכר או לנקבה" (יב,ז)

התורה כותבת ו'מסכמת' בסוף עניין קרבן היולדת: "זאת תורת היולדת לזכר או לנקבה", אולם, למרות זאת, בפסוק הבא התורה ממשיכה לפרש בעניין זה: "ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תורים..." נשאלת השאלה מדוע לא נרשמו מילות הסיום, לאחר כל השלמת עניין קרבן היולדת? אלא, שהתורה מתייחסת ליולדת המביאה קרבן רגיל ולא קרבן עני, מאחר והקב"ה רוצה בטובתם של ישראל ודואג לפרנסתם ברווח, ולכן אחרי שהתורה מתייחסת לקרבן הרגיל, היא אומרת "זאת תורת היולדת". ובאה התורה לומר כי כל האפשרות שאשה תצטרך להביא קרבן עני על לידתה, היא אפשרות רחוקה, שמרבית הנשים לא תשתמשנה בה, בעזרת השם. (האדמו"ר מבעלזא)

"ועל שפם יעטה"

הנגעים באים כידוע, על העוון החמור של לשון הרע. הקב"ה שם לאדם שני 'מחסומים' לפיו, השיניים והשפתיים, כדי שהללו יזכירוהו תמיד לשמור פיו ולשונו בכך שיסגור את שיניו ויסכור את שפתיו, ולא יוציא מפיו כל דיבור אסור. לכן, אדם שלקה בנגע, סימן מובהק הוא כי שני מחסומים אלו לא הועילו לו, לכן מצווה התורה: "ועל שפם יעטה", דהיינו שיעשה לעצמו 'מחסום' נוסף, אולי דבר זה יועיל לו להימנע מדיבורים מזיקים. (ר' שלמה קלוגר)

"בדד ישב מחוץ למחנה"

הגמרא (פסחים סז). לומדת מפסוק זה שעל המצורע להתרחק מחברת בני אדם ואפילו מטמאים בטומאות אחרות, ולפי זה נראה שצריך להתרחק אף ממצורעים אחרים כמונו. ולכאורה כך גם משמע בתורת כהנים: "בדד ישב", אין לי אלא זה בלבד, מניין לרבות שאר המנוגעים? ת"ל: "בדד ישב". ויש לבאר אם כן, כיצד כתוב על גיחזי ושלושת בניו: "וארבעה אנשים היו מצורעים פתח השער" - הרי שישבו כולם יחד? ויש לומר: א. בצרעת רגילה באמת יש להתרחק זה מזה, אך נדבקו בצרעת של נעמן הגוי שאחזה בהם ולכן היה לא היו מטמאים. ב. אכן לא נהגו כשורה. ג. כל האיסור הוא רק לשהות במחיצת טמאים בטומאות אחרות, ובמצורעים כמונו מותר. ד. רק מצורע מחמת לשון הרע חייב בבידוד אפילו ממצורעים אחרים אבל מצורעים מחמת דברים אחרים (כמו שכאן היה מקללת אלישע) יכולים. (איל מילואים). ה. צריכים להתבודד מדין מנודים ויש לומר שלשני מנודים מצורעים מותר לשהות יחד מחוץ לעיר. (ע"פ תשובות הקוראים הנכבדים שליט"א לשאלה לשולחן שבת' תשפ"ב)

מתנת אפיקומן לכל השנה!

ניתן להשיג ב"מקרא" הוצאה לאור, ובטלפון: 052-7665775

חדש! ניתן להזמין חוברות של חומש בודד מתוך הספר כמזכרת מאירועים

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילתם. זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה!

השתתפו באמצעות העברה

ושפני טמוני חול

"ימול בשר ערלתו"

איזה יום בשנה יש בו הכי הרבה בריתות?

"והיה בעור בשרו לנגע צרעת"

מסופר על הרה"ק ר' נפתלי מאמסטרדם, שהגיע אליו אדם כדי לבקש ממנו שיחתום על היתר מאה רבנים לגרש את אשתו. תוך כדי דבריו, התחיל הלה לדבר סרה באשתו. מיד הפסיקו ר' נפתלי, ושאל אותו בתמיהה: "באת לקבל היתר מאה שרבנים לגרש את אשתך, אך האם קבלת היתר מאה רבנים לדבר עליה לשון הרע?!"

"את הנגע בעור הבשר"

במילים: "את הנגע בעור הבשר" ראשי התיבות אהבה. כי הנגעים הם סימן שהקב"ה אוהב את ישראל לכן אם יחטאו לפניו פוקד אותם בנגעים כדי שיחזרו בתשובה (ברכות ה:): והם יסורים של אהבה. (שמנה לחמו)

שעשועי דאורייתא

"וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה"

באיזה מקום נוסף בתורה מוזכר המספר 66?

מצאו נא בפרשה:

- שני מקומות שכתוב "שנית" ואין הכוונה לפעם השניה?
- ארבע אותיות רצופות העוקבות בסדר הא' ב'. (בשתי מילים)
- מילה שהתנועה 'פתח' מופיעה בה 4 פעמים רצופות.
- ארבעה שמות של פרשות אחרות בתורה. (מתוכן 2 בניקוד שונה)
- אות המופיעה פעמיים ברציפות באותה המילה. (8 תשובות)
- סופי תיבות 'אהרן' בפרשה.

שמיאות מי יבין

לפניכם פסוק מן הפרשה שנפל בו שיבוש, התשכילו להבין מהו?

1. "ואם מפאת פניו ימרט ראשו קרה הוא טהור הוא"

2. "ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים שנית"

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לגיליון קודם: איך יתכן אדם שאכל דבר מה ונחייבו מדין שתייה? - כהן שאכל דבילה קלעית. (כריתות יג:): **לסדר את הפרשה** - "בהרת לבנה". **חידון א' ת'** - אדמדם, בהרת, גיבחה, דק, הסגר, וכפר וטהרה, זכר, חטאת, טמא טהור, ירוק, כהן, לבן, מחוץ למחנה, נקבה, ספחת, עמוק, פחתת, צרבת המכוה והשחין, קריעה מהבגד, ראשו, שאת, תור. **חידון א' ת' הפוך** - טמא טמא, ערב, חג (רגל), בדד, כהה, ערלתו, עז, קירח, ימרט, שתי, נהפך, שפל, פרומים, זקן, כיבוס, צרוע, ישרף, קוץ, נתק, עור, קודש המקדש, מספחת. **שעשועי דאורייתא** - "כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש". 1. "וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית" - בפעם השלישית, "ונראה שנית אל הכהן" - בפעם הרביעית. (פרק י"ג) 2. "בגד הצמר". 3. "בגבחת". 4. השמיני, קרה, ראה, תבא. 5. "בבהרת", "בדד", "כהה", "ללבן", "ממארת", "איננה", "וששת", "פחתת". 6. "והיא הפכה שער לבן". **מילה בפרשה שמיני** - גראגרה. "שקל ממנו הוא עשרים" - במשקל, כמו שכתוב 'עשרים גרה השקל', "אביו של מקלל מלכים" - של שמעי בן גרא שקילל את דוד, "הסתפחה למקום, ולדת" - גירות-גרה, "ולא מעלה אוכל למחבת" - אלא לפיה, דהיינו מעלה גרה. **טמונות בפרשה** - 1. "בגדיו יהיו פרומים" (יג,מה) 2. הזיקית מחליפה צבעים כמו הנגעים. 3. "קירח" (יג,מ) 4. 'גרבר'-מחית המכוה" (יג,כג), "לבן או לבת" (יב,ו) 5. 'פחתת' - לשון גומא' (רש"י יג,גה) 6. "בכל כלי עור" (יג,מט) 7. "ואל המקדש לא תבוא" (יב,ד), "מחוץ למחנה מושבו" (יג,מו) 8. השפלה - "שפלה מן העור" (יג,כא) 9. "ועל שפם" (יג,מה) 10. "והסגירו הכהן" (יג,ה) 11. "ראשו יהיה פרוע" (יג,מה) 12. "הפך לבן" (יג,כ) 13. "וכבסו את אשר בו הנגע" (יג,נד) 14. "באש תשרפנו" (יג,נז) 15. המלכה ושתי: "או בשתי" (יג,מה) **טמונות בהפטר** - 1. "צמד פרדים" (היז) 2. "ויפצר בו לקחת וימאץ" (הטז) 3. "בית רימוץ" (היח) 4. "ופרפר נהרות דמשק" (היב) **שאלה לשלחן השבת פקודי** - שאלנו: כתוב שבאו לא היה יכול להקים את המשכן שום אדם, עד שהביאו אותו למושה. ויש לבאר זאת רבות, וכי אם הבעיה הייתה כובד הקרשים הרי יכלו כמה בני אדם להרים את הקרשים ומדוע כל כך התקשו בכך? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. הכוונה להשאיר את המשכן זקוף, שהרי להעמיד אפשר, אך הבריה התיכון המחזיק את הקרשים יחד, הוא היה על פי נס והוצרכו למושה. (באר בשדה) 2. הכוונה לכוונות הרצויות למקום השראת השכינה, בשלמות ובצדקות. 3. היה נס שלא הצליחו להעמיד, כיון שרצה הקב"ה לזכות את משה בהקמה הראשונה. 4. הקמת המשכן הייתה כבריאת בראשית, ולכן הייתה הקפדה יתירה על כך שאדם אחד יעשה זאת. (אזנים לתורה) 5. הכוונה ל'כובד רוחני' ולא גשמי, מכיון שהיה בהקמת המשכן של למטה הקמה גם למשכן שמעלה, וגם שהיה בזה הקמה נצחית, זה היה מסוגל רק משה רבינו להקים.

ניתן להשיג את העלון:

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

ב: 'לדעת', 'אידישער וינקל' (באידיש) ו'דרשו'.

בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רח' בית ישראל 1, ובמערכת.

העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים

בו ללימוד משותף סביב שולחן השבת.

מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה שיהיה להם צורך בה. yeda@achya.org.il • איזה-סורכז הרב תומיו להצלחת היד • לסיחת • הכשרה • טיול • ידע

© כל הזכויות שמורות לאהרן ב"ן.

ניתן לשלוח תגובות, רעיונות והערות למערכת:

קויפמן 17, ירושלים

temunabaparashah@gmail.com

זהו חידון משעשע מתמונות הרומזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירוש רש"י.
(תוכלו למצוא תשובות במדור 'תשובות')

אדגיש, כי אין הכוונה להמחיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (מומלץ לציין זאת לילדים)
temunabaparashah@gmail.com חיווקים והערות:
כמו"כ להצטרפות לרשימת התפוצה ולהקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל.

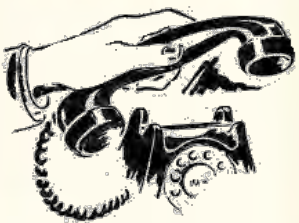
טמונות בפרשה

מקרא רמת קושי: רגיל קשה

מחשבה טובה

התשובה לטמונה זו תתפרסם בע"ה בגיליון הבא

תשובה לגיליון הקודם
החסידי רומז ל"חסידה" (גיט)

הפטרת תזריע "ואיש בא" (מלכים ב' ד, מב - היט)

טמונות בהפטרה

עדיין ניתן לרכוש את משחק ה'חדר בריחה' המבוקש!
חידות ומשימות לכל הגילאים לחצו